

Full Informatiu

Nº 150

ADVENT – NADAL, PLENA ALEGRIA

Estimats germans, correuem veloços en el temps, i ràpidament hem passat el jubileu de la Misericòrdia que ha estat un temps de gràcia per tota l'Església. Que el Papa Francesc ha clausurat a Roma amb el tancament de la Porta Santa el 20 de novembre, tot coincidint amb l'últim Diumenge de l'any litúrgic, Jesucrist Rei de l'Univers.

Sens ha esperonat durant el curs passat, ha aprofundir i a implicar-nos d'una manera extraordinària a viure i fer present la misericòrdia de Déu a la nostra vida i en els nostres ambients, que rebem, principalment a través dels sagraments, de la pregària i de la relació amb els nostres germans i amb tota la creació. Això fins ara, ja sobre tot en endavant!

El nostre Arquebisbe Mons, Joan Josep Omella, en la Eucaristia de clausura de l'Any Jubilar a la catedral de Barcelona, el passat diumenge 13 de novembre, a l'homilia, comentant l'Evangeli va dir que *la pau és fruit de la misericòrdia i va demanar a tot el poble de Déu que porti aquesta pau als homes i dones del nostre temps*. "Com podem fer-ho? Vivint les obres de misericòrdia. Aquestes obres espirituals i corporals, de les quals hem tornat a prendre consciència, són l'aplicació d'allò que el Senyor Déu ens exigirà el dia del judici final. Obres de misericòrdia, perquè són el fonament per a la construcció d'un món millor, en qual regni la justícia, la pau i l'amor".

El dia 27 comencem l'advent, seguim en moviment, sempre amb fites, preparem el camí del Senyor a la nostra vida, sempre i aquests dies que venen especialment al Nadal, en aquest temps propici d'Advent, procurem viure en joia, en Esperança, amb paciència, i **pregant**. Hem defintí en aquest aspecte, també molt important i de ressò plenament Carmelita.

Sempre cal pregar, tot l'any. Però aquest temps és com una especial invitació a aixecar el cor

cap a Déu; per acostar-nos més a ell, per desitjar la seva vinguda, per posar davant seu la feblesa de la nostra condició humana, per reconèixer que sense ell no podríem fer res, per compartir amb ell la vida que hem viscut i descobrir-hi la seva presència amorosa, per compartir també amb ell les joies i les il·lusions a través de les quals ell es manifesta i ens estimula, per mirar cap al nostre món i presentar-li els nostres desigs i el nostre treball per una vida més digna per a tothom... I, sobretot, perquè ens entri ben endins l'alegria de la seva presència salvadora.

Hem acabat l'any de la Misericòrdia i ara els Bisbes amb seu a les nostres diòcesis catalanes ens proposen promoure un tema relacionat amb l'oració, com és el coneixement bíblic i la celebració de la Paraula. El Papa Francesc ens ha dit que la "Paraula de Déu és central en la vida de l'Església. Conèixer i estimar la paraula de Déu és el que cal fer. Per això se'ns demana celebrar **EL DIUMENGE DE LA PARAULA** a l'inici del nou any litúrgic, perquè durant aquest curs intensifiquem l'estudi bíblic (conferències, grups d'estudi i de pregària...) i al mateix temps millorem les nostres celebracions de la Paraula.

Per tant veieu com se'ns proposa a l'Església que d'alguna manera lliguem Paraula de Déu i pregària, cosa que com a Parròquia Carmelita ens es molt indicat de viure-ho. Tant en les comunitats neocatecumenals a Laudes i amb les celebracions de la Paraula, com a nivell Parroquial general, a Vespres i amb la pregària bíblica i Carmelitana, cada dijous a les 10.45 h, això últim ho practiquem ja fa uns anys i us animem a fer-ho a tots. A més, el que puguem fer de nou al respecte.

¡BON ADVENT I FELIÇ NADAL!

Fra José López Villalba O.Carm.
Rector de la Parròquia Santa Joaquina de Vedral.

ENTREVISTA A LLUÍS JOVANÍ, UNA VOCACIÓN AL SACERDOCIO NACIDA EN NUESTRA PARROQUIA

¿Cómo y cuándo sentiste la llamada a la vocación al sacerdocio?

Me llamo Lluís Jovaní y tengo 32 años. Camino en la séptima comunidad de esta parroquia. Soy el cuarto de una familia de siete hermanos. He nacido en el seno de una familia cristiana en la que desde pequeño mis padres me transmitieron la fe. No es fácil resumir una vocación en media página, pero hay algunos momentos concretos que, para mí, han sido importantes. El primero fue en el año 2001, cuando tenía 16 años y en plena adolescencia no veía el amor de Dios; vivía inmerso en un fracaso escolar; no podía relacionarme bien con los compañeros de clase. Socialmente sufría, me sentía profundamente solo... también tenía dificultades con mis padres, no obstante que ellos me han dado todo el amor que un adolescente necesita, pero el demonio me interpretaba todo y me engañaba. Un verano mis padrinos Joaquín e Isabel, también de esta parroquia, me invitaron a ir a Ecuador, Guayaquil, donde llevan más de 25 años en misión. Estuve allí un mes largo, y experimenté algo que nunca había vivido: la misión. Justamente en ese momento había una convivencia para jóvenes, donde se proclamó el Sermón de la Montaña, "**Bienaventurados los que lloran, porque serán consolados**". Estas palabras sedujeron mi corazón y en ese instante sentí la vocación por primera vez. Un segundo momento importante fue cuando un día un catequista de la parroquia me preguntó sobre la vocación. Le respondí que en su día me lo había planteado, y

me propuso ir a Zaragoza, a unos encuentros vocacionales. Allí estuve 4 años largos, que fueron una gracia enorme, y finalmente en el 2008 la Iglesia me envió a Helsinki, Finlandia. A partir de entonces he estado viviendo un año en Lugano (Suiza) ya que en Finlandia no hay facultad de teología católica, y estudiamos junto con la facultad de teología de Suiza, que nos pide un año presencial. También he estado un año de "itinerancia", es decir un tiempo de formación en la misión, en el centro internacional del Camino Neocatecumenal, en Porto San Giorgio (Italia). Posteriormente hice una experiencia de 3 meses en una parroquia en Port Gentil (Gabón) y muchos otros momentos. En el 2014 nace un nuevo seminario Redemptoris Mater en Ourense (Galicia), y me preguntaron sobre mi disponibilidad de ir a fundar un primer embrión de Seminario. Al cabo de unos meses sentí del Señor esperar un tiempo, y volví a Barcelona. Veía la necesidad de pasar algún tiempo de discernimiento antes de dar un paso más. Lo curioso es que no sabía que Dios me esperaba en el Seminario Diocesano de Barcelona. Fue una sorpresa.

Actualmente acabas de ingresar en el Seminario diocesano de Barcelona ¿cómo es la formación para un sacerdote en pleno siglo XX?

La formación de un sacerdote abraza distintos ámbitos, sobre todo los más importantes son: el espiritual, el comunitario, el intelectual y el humano. La formación del Semina-

rio conjuga principalmente estos cuatro. Vivimos en comunidad, rezamos juntos, estudiamos por las mañanas y nos vamos madurando a la vez. Es cierto que poco a poco, fruto del Concilio Vaticano II, está naciendo otro tipo de sacerdote, sobretodo, humildes, misioneros y santos.

¿Qué crees que hace falta para que hayan más vocaciones?

La mayoría de vocaciones nacen en el seno de las familias cristianas, se está reduciendo el número de vocaciones ya que las familias tienen dificultades en transmitir la fe a los hijos, la secularización, la modernidad no ayuda a ello, por eso veo la necesidad de que las familias puedan vivir la fe en pequeñas comunidades dentro de la parroquia, ya que existen los suficientes mecanismos para poder con la ayuda de la iglesia transmitir la fe a la próxima generación.

¿Qué ha significado o significa tu parroquia en tu vocación?

Bueno, si digo la verdad, ahora mismo participo en dos parroquias: pastoralmente estoy en la parroquia de Sant Pere en el Masnou, allí estoy los fines de semana, ayudando en las diferentes pastorales, grupo de jóvenes, esplais, etc... también hay 3 comunidades neocatecumenales, pero mi comunidad está aquí en Santa Joaquina, donde desde hace muchos años he podido recibir los sacramentos y redescubrir mi bautismo.

ESGLÉSIES TANCADÉS, SAGRARIS ABANDONATS

Fra. Carles M^a (Ord. Carm.)

En el moment que escric aquestes ratlles deixeu que comenci donant fe de l'interès del nostre P. Rector, el P. Josep López, en que es veneri la Sagrada Eucaristia a la nostra Parròquia, en el sentit que els nostres fidels entrin a l'església i estiguin una estona, uns minuts fen companyia a Nostre Senyor. La resposta, fins ara, per part de la feligresia és minsa, jo diria que molt apagada o nul·la... i realment és una pena ja que dóna la impressió de tenir un **Sagrari abandonat** com deia el bisbe Sant Manuel González, gran apòstol de l'Eucaristia, i de fa ben poc canonicat pel Papa Francesc. Sant Manuel, des del seu començament com a sacerdot, sempre va tenir cura d'honar i venerar la sagrada Eucaristia.

De fet la vida d'una parròquia viva, no es demostra amb un munt d'activitats pastorals: reunions i més reunions, cuidant de grups i grupets a més no poder!... la parròquia és ben viva quan hi ha caliu eucarístic. Moltes vegades, però, aquest excés pastoral per part del mateix clero fa que descuidi aquesta pràctica tant lloable com és la devoció al Santíssim Sagrament. Avui dia, pràcticament s'ha perdut aquella realitat de la Visita al Santíssim de forces anys enrere..., si aquells minuts lliures en plegar del treball, de l'oficina, després de la tasca habitual apropant-se a l'església més propera i restar uns moments de pregària davant del Sagrari tot fent companyia a Jesús Eu-

caristia. A moltes esglésies l'únic que fa companyia al Senyor és la llàntia que nit i dia resta encesa al costat del Sagrari. Mentrestant Jesús espera pacientment, no es cansa d'esperar. Preguntem-nos: i nosaltres, què esperem per anar a visitar-lo? Anar al seu davant i parlar-hi de tu a tu amb aquell respecte mutu i sincer entre dos amics.

Santa Teresa de Jesús, la gran carmelita d'Àvila, un dels seus pensaments era: **"Es muy buena compañía estar delante del buen Jesús sin apartarnos de Él y de su Sacratísima Madre"**.

I Santa Maria Magdalena de Pazzi, una altre insigne carmelita de Florencia, era devotíssima de l'Eucaristia, tant és així que en optar per la vida religiosa escollí el convent de Santa Maria dels Àngels ja que les seves religioses tenien el privilegi de poder combregar cada dia. De ben petita, el dia que sa mare anava a combregar, ella no se separava del seu costat ja que deia que tenia olor i regust de Déu. El seu cor sempre va bategar per Ell.

Son testimonis que a nosaltres ens tenen d'esperonar a desitjar ésser ànimes eucarístiques o, tanmateix, ànimes de Sagrari, vetllar davant el Tabernacle.

Recordo que el petit i tradicional devocionari "La Guia del Cristià" conté aquella pràctica tant maca dels **quinze minuts en companyia de Jesús Sagra-**

mentat, val la pena ja que vas assolint un diàleg franc i sincer amb el diví Presoner.

Tanmateix el recordat bisbe Torres i Baiges, recomana la devoció al Sagrat Cor, i qui és devot del Cor de Crist és devot del seu Sagrament.

Tinguem en compte que els sants tots han sigut devots de l'Eucaristia Pa de Vida ja que sempre hi van trobar la força davant les temptacions, davant les contrarietats, les persecucions, els problemes i fins i tot en el martiri si l'Altíssim així ho hagués destinat.

Jo penso, n'estic segur, que malgrat la nostre Parròquia no hagi tingut una resposta massa o gens positiva continuarà obrint llurs portes (**de 10 a 12.45 i de 5 a 8.30 del vespre**) facilitant als fidels aquesta pràctica devota al Santíssim Sagrament com a **sentinelles del Sagrari** com deia Sant Manuel González a fi de que no hi hagi cap sagrari abandonat. Cal que siguem cristians que estimen Jesús per tots aquells que no l'estimen, com diu l'Acte de Consagració al Cor de Jesús del Dr. Torres i Bages: **estimar-vos pels qui no us estimen, honrar-vos pels qui us menyspreen...**

Que per intercessió d'aquest nou Sant, cada vegada més sentim i notem un gran amor a l'Eucaristia tot desitjant reparar els ultratges que tant i tan rep el Santíssim Cor de Nostre Senyor.

HORARIS DE LES CELEBRACIONS I ACTES D'ADVENT-NADAL 2016-17

CADA DIA, DE DILLUNS A DIVENDRES, NO FESTIUS DE 10.00 A 12.45 I DE 17.00 A 20.45, I ELS DISABTES NO FESTIUS DE 10 A 12.45, DURANT TOT EL CURS OBRIM L'ESGLÉSIA PER LES PERSONES QUE VULGUIN REÇAR UNA ESTONA O TROBAR-SE EN PAU I EN SILENCI.

- Cada día d'Advent, de dilluns a divendres no festius, farem el res de **Laudes** en la sala Beat Titus, entrada per Francolí (**Porta del Garatge**) **6.30 h.**
- **Diumenge 4** de desembre a les **19.30. - Anunci D'Advent -.**
- **Disabte 24** de Desembre a les **20.00 h**, celebració de la **Missa del Pollet**, amb la presència joiosa dels nens. El mateix dia 24 a les **24.00 h**, celebrarem solemnement la **Missa del Gall**. En acabar us convidem a felicitar-nos el Nadal, tot brindant i menjant torrons.
- **Diumenge 25** celebrarem la **Missa de Nadal** a les **11.00, 12.00 i 13.00h.**
- **Dilluns 26** dia de Sant Esteve queda suprimida la Missa de les 20.00 h.
- **Dissabte 31** de Desembre a les **21.00 h**, **Missa de cap d'any** a la sala Beat Titus, a les 21.00 h, per celebrar amb la Santa Eucaristia les gràcies rebudes durant l'any 2016.
- **Diumenge 1** de gener, farem les Misses de la solemnitat de la Mare de Déu, amb els horaris de Diumenge, 20.00 h del Dissabte del 31, i el dia 1 a les 11.00, 12.00 i 13.00 h.
- **Dijous 5** de Gener a les **18.00 h**, rebrem a ses **Majestats els Reis Mags D'orient**, que ens adreçaran unes paraules i recolliran les cartes que els nens els hi lliuraran personalment.

**EN NOM DEL RECTOR, P.JOSÉ LÓPEZ I DE LA
COMUNITAT CARMELITA US DESITGEM UN
¡BON NADAL I FELIÇ ANY 2017!**

Donacions per la Parròquia:

"La Caixa" 2100-3262-17-2100339546

www.santajoaquinabcn.com